

Történelmes tavasz

A tavasz jöttével új erjedés kezdődött az ország gazdasági-társadalmi életében is. Alapos politikai nevelőmunka, széles körű kulturális tevékenység s a nem kevésbé jelentős gazdasági sikerek közepette folytatott választási kampány végén, március 9-én urnák elé járult az ország népe. Az eredmény ismeretes, ezúttal e nagy jelentőségű politikai esemény néhány vonatkozására térnénk ki.

Több mint 14,8 millió állampolgár adta le szavazatát, a választási névjegyzékben szereplők 99,96 százaléka. Ez a részvételi arány igen sokatmondó; az ország történetében először fordult elő, hogy ilyen páratlan tömegben és arányszámban állt a nép az urnák elé, az, hogy az összlakosságnak több mint a kétharmada szavazott, pártunk politikájának diadala, a Szocialista Egységfront történelmi jelentőségű győzelme. Ugyanakkor pedig bizonyítéka népünk politikai érettségének, honpolgári öntudatának.

Ismeretes, hogy az új választási törvényeknek megfelelően első ízben állítottak több választói kerületben két jelöltet egyetlen képviselői mandátum betöltésére. Ez beszédes tanújele szocialista demokráciánk elmélyülésének, valamint annak, hogy a választók a legjobbak közül is a legjobbakat állíthatták az államhatalom és -igazgatás megfelelő helyeire.

Számokban kifejezve, több mint 14 715 000 választó szavazott a SZEF jelöltjeire, és a Nagy Nemzetgyűlésbe a 488 jelöltből 349 képviselőt választottak be, minthogy 139 választókerületben két jelöltet állítottak. Ugyanakkor 90 858 néptanácsi jelölt közül megválasztottak 51 437 képviselőt. Az RKP Központi Bizottságának és a SZEF Országos Tanácsának együttes ülésén tartott beszédében a választások eredményeit elemezve pártunk főtitkára, Nicolae Ceaușescu elvtárs többek között a következőket mondta: „A megválasztott nemzetgyűlési és néptanácsi képviselők társadalmi összetétele bizonyítja pártunk, a Szocialista Egységfront gondoskodását arról, hogy társadalmunk összes osztályai és kategóriái arányosan képviselve legyenek ezekben a szervezetekben. Ebben a struktúrában meggyőzően tükröződik a munkásosztálynak egész társadalmi életünkben betöltött vezető szerepe, valamint a parasztságnak és értelmiségieknek, a nőknek, az ifjú nemzedéknek, a vezető munkában tapasztalattal rendelkező kádereknek az ország vezetésében való tényleges részvétele. Ugyanakkor pártunk marxista-leninista nemzeti politikájának helyességét meggyőzően igazolja, hogy az együttélő nemzetiségekhez tartozó dolgozók megfelelően képviselve vannak a Nagy Nemzetgyűlésben és a néptanácsokban. A Nagy Nemzetgyűlésben a képviselők 88,7 százaléka román, 8,2 százaléka magyar, 2,2 százaléka német, és csaknem 1 százaléka más nemzetiségű.”

1975. március 17.

Újabb jelentős nap az ország életében. A nyolc nappal azelőtt megválasztott Nagy Nemzetgyűlés összeült. Zászlódíszszel, ünnepélyes hangulatban köszöntötte az ország a VII. törvényhozási ciklus kezdetét. Indokoltan. Ezen a napon ugyanis lelkes egyöntetűséggel az ország legfelső fórumának tagjai, az egész nép akaratát fejezve ki, újraválasztot-

ták Nicolae Ceaușescu elvtársat, pártunk főtitkárát Románia Szocialista Köztársaság elnökévé.

Az ülészakon a nemzet képviselői, az összes jelenlevők előtt az RKP KB Politikai Végrehajtó Bizottságának tagja, a kormány első minisztere, Manea Mănescu elvtárs emelkedett szólásra. „Az a nagy, meg-tisztelő feladat hárul rám — mondotta többek között —, hogy az államhatalom legfelső szervébe népünk által beválasztott képviselők elé terjesszem a Román Kommunista Párt Központi Bizottsága és a Szocialista Egységfront Országos Tanácsa együttes ülésének egyöntetű javaslatát Románia Szocialista Köztársaság elnökének megválasztására vonatkozóan.

Az egész párt és a nép forró óhaját kifejezve, egész szocialista nemzetünk törekvéseit, szilárd és lelkes akaratát összegezve, a párt Központi Bizottságának és a Szocialista Egységfront Országos Tanácsának együttes plenáris ülése a legfelső állami tisztségbe javasolja az ország legszeretettebb fiát, aki a párt és a nép legnagyobb erényeit testesíti meg, aki a legtöbbet tett Románia nagyszerűségéért, a harcos kommunistát, a kiváló forradalmár vezetőt, aki döntő mértékben hozzájárult és hozzájárul a hazai szocializmus ügyének nagy győzelmeihez — Nicolae Ceaușescu elvtársat.“

A képviselők, az összes jelenlevők mély megelégedéssel fogadták a javaslatot, egyhangúlag szavaztak, majd tomboló éljenzés közepette köszöntötték az ország újraválasztott elnökét. Az ünnepélyes eskütétel után a nemzetgyűlés elnöke, Nicolae Giosan elvtárs köszöntötte a köztársaság elnökét. Idézünk beszédéből: „Becsületbeli kötelességünknek tartjuk a mély hazafias és kommunista büszkeség érzéseivel hangsúlyozni, mélyen tisztelt Nicolae Ceaușescu elvtárs, hogy az egész ország az elhangzott eskü eszméinek lelegevenebb, legmagasztosabb és legforróbb megnyilatkozását látja az Ön példás és gyümölcsöző munkásságában. Senki sem szolgálta több hittel a hazát, mint Ön, Nicolae Ceaușescu elvtárs, senki sem védelmezte határozottabban az ország függetlenségét, szuverenitását és területi épségét, senki sem munkálkodott eltökéltebben az egész nép jólétén és boldogulásán, a szocializmus és kommunizmus felépítésén Románia Szocialista Köztársaságban.“

Az újraválasztás és beiktatás ünnepének legkiemelkedőbb szakasza volt Nicolae Ceaușescu elvtárs beszéde. Miután köszönetet mondott az iránta tanúsított bizalomért, valamint azért, hogy az ország népe március 9-i szavazatával kifejezte fenntartás nélküli csatlakozását a XI. kongresszuson elfogadott programhoz, az ország elnöke hangsúlyozta: „Biztosítom önöket, kedves elvtársak, nemzetünk megválasztottjait az ország legfelső fórumában, az egész pártot és a népet, hogy mindent megteszek, és a lehető legjobban fogom teljesíteni a rám bízott felelősségteljes küldetést, hogy erőt nem kímélve dolgozni fogok egész nemzetünk energiáinak összefogásáért, a XI. kongresszus történelmi jelentőségű határozatainak megvalósítása végett.“

A jelenlegi öt éves terv eddigi sikereiről, az idő előtti teljesítés nyújtotta előnyökről, majd a jövő évvel kezdődő új tervidőszak feladatairól, a reánk váró munkáról, a nemzeti vagyon, a nemzeti jövedelem várható számottevő gyarapodásáról, a jólét fokozódásáról szolt, s belpolitikai vonatkozású megállapításait összegezve a következőket mondotta: „Nagyszerű népünk van, amely eltökélte, hogy áldozatteljes munkával méltó, szabad, boldog életet teremtsen magának. Biztos kezű

vezetőnk van, amely az évtizedek folyamán, különösen a szocialista építés éveiben, becsülettel teljesítette a társadalom politikai vezető erejének küldetését — ez a biztos kezű vezető a Román Kommunista Párt.”

Hazánk külpolitikájáról szólva köztársaságunk elnöke ismételten hitet tett a népek közötti közeledés, a belügyekbe való be nem avatkozás, a területi épség és függetlenség tiszteletben tartásának elve mellett, majd a szocialista országokhoz fűződő kapcsolatainkról szólva hangoztatta, hogy „továbbra is a leghatározottabban fogunk munkálkodni az összes szocialista országokkal való politikai, gazdasági, tudományos-műszaki és kulturális együttműködés fejlesztésén. Állhatatosan harcolni fogunk, hogy fejlesszük együttműködésünket a KGST-n belül azoknak az együttesen elfogadott határozatoknak a szellemében, amelyeknek célja az összes tagállamok fejlettségi színvonalának közelebb kerülése, mindegyik szocialista nemzet gazdasági-társadalmi felemelkedése. Véleményünk szerint az összes szocialista országok közötti egység és együttműködés döntő tényezője a szocializmus sikeres felépítésének minden egyes országban, döntő tényezője annak, hogy világszerte növekedjék a szocializmus tekintélye, fokozódjék a szerepe az együttműködés, az enyhülés és a béke világpolitikájában.”

Amióta a köztársaság mint államforma létezik, amióta a parlamentaris demokrácia főnáll, és az országgyűlés, nemzetgyűlés a legfelsőbb államforum, azóta az új ülészakok elé, az új elnök megválasztása elé mindig is reménykedéssel tekintettek a népek.

Ezúttal is, minálunk is ez történt.

Tegyük hozzá, hogy joggal. A Nagy Nemzetgyűlés ülészakának napirendjén számos tennivaló szerepelt, a munkálatok során temérdek kérdést oldottak meg. Új összetételű Államtanács alakult, létrejött az új kormány, s azóta mindkettő meg is kezdte működését. Mint ismeretes, az új kormány első minisztere továbbra is Manea Mănescu elvtárs.

A napirendi pontok, munkateendők között elsőnek tárgyalta meg a Nagy Nemzetgyűlés — Nicolae Giosan elvtárs előterjesztése nyomán — a Románia Szocialista Köztársaság iránti hűségeskü letételéről szóló törvénytervezetet, amelyet a Román Kommunista Párt Központi Bizottsága és a Szocialista Egységfront Országos Tanácsa kezdeményezésére nyújtottak be. Szakaszonkénti vita alapján a Nagy Nemzetgyűlés egyhangúlag elfogadta és jóváhagyta ezt a törvényt, amely az eskütevők ama lelkiismereti elkötelezettségét jelenti — a szocialista nemzetgazdaság és kultúra minden alkalmazottja számára az állam és a nép iránt —, hogy valóra váltja a párt és az állam politikáját, teljes felelősséggel betölti megbízatását, megvédi a szocialista rendszert, biztosítja a törvényesség és a jogrend érvényesülését.

A képviselők — mintegy példát mutatva e tekintetben — ünnepélyes légkörben, állva hallgatták meg az esküszöveget, és a megyénként, valamint választókerületenként történő névsorolvasás során az „esküszöm” szó hangoztatásával vállalták az ország, a nép, a szocializmus szolgálatát, majd mindannyian aláírták az esküt.

Sor került ugyanakkor az Alkotmány 53. szakaszának módosítására, valamint a Nagy Nemzetgyűlés működési szabályzata egyes szakaszainak változtatására; új titkárokat választottak a Nemzetgyűlés számára,

és megválasztották a jelenlegi törvényhozási ciklus nyolc állandó bizottságát is.

Nem térünk ki ezúttal az Államtanács vagy a kormány, az alelnökök, titkárságok, a különféle bizottságok összetételének részletezésére, csupán annyit jegyzünk meg, hogy pártunk nemzetiségpolitikája, a marxi—lenini tanítások alapul vétele minden téren a nemzetiségi lakosság megfelelő arányú képviseltetésében öltött testet.

Külön érdemes szólni a lakásépítés fejlesztéséről, az állami lakásállományból a lakosságnak történő lakáseladásról és a személyi tulajdonú üdülőházak építéséről szóló 4/1973. számú törvény egyes szakaszainak módosításáról, továbbá a lakásállomány ügykezeléséről, a tulajdonosok és a bérlők viszonyának szabályozásáról szóló 5/1973. számú törvény módosításáról. Eszerint az a minimális jövedelem, amely szerint a lakbéreket kiszámítják majd, 1100 lejről 1500 lejre emelkedik — családtagonként. Ez a minimum kiindulóalapul szolgál majd a lakberek újraszámításánál; 50 százalékkal emelkedik a lakbérük azoknak, akiknek jövedelme — családtagonként — nem haladja meg az 1800 lejt, 75 százalékkal, akiknek a javadalmazása, illetve nyugdíja 1801 és 2200 lej között van, s csupán ezen felül emelkedik 100 százalékkal.

„Ily módon — állapítja meg az erre vonatkozó közlemény — a lakosságnak mintegy nyolcvan százaléka, amely állami tulajdonban levő lakásban lakik, nem fizet felemelt házbért.“

Nicolae Giosan elvtárs, amikor köszöntötte az újraválasztott köztársasági elnököt, utalt arra, hogy néhány hét múlva tíz esztendeje lesz annak, hogy Nicolae Ceaușescu elvtárs pártunk főtitkára, s ily módon élére állt az ország gazdasági, társadalmi, politikai tevékenységének. Az ülészak elnöke hazánk történelme leggazdagabb, legeredményesebb évtizedének nevezte ezt az időszakot, s a nagyarányú fejlődést joggal hozta kapcsolatba köztársasági elnökünk személyével és fáradtságot nem ismerő munkásságával. Ceaușescu elvtárs újraválasztásának ünnepélyes alkalmából — az eddigi sikerek alapján — bizton tekintünk a jövőbe, abban a reményben, hogy elnökelete alatt újabb gazdag és eredményes évtizedet ér meg az ország.

KORUNK